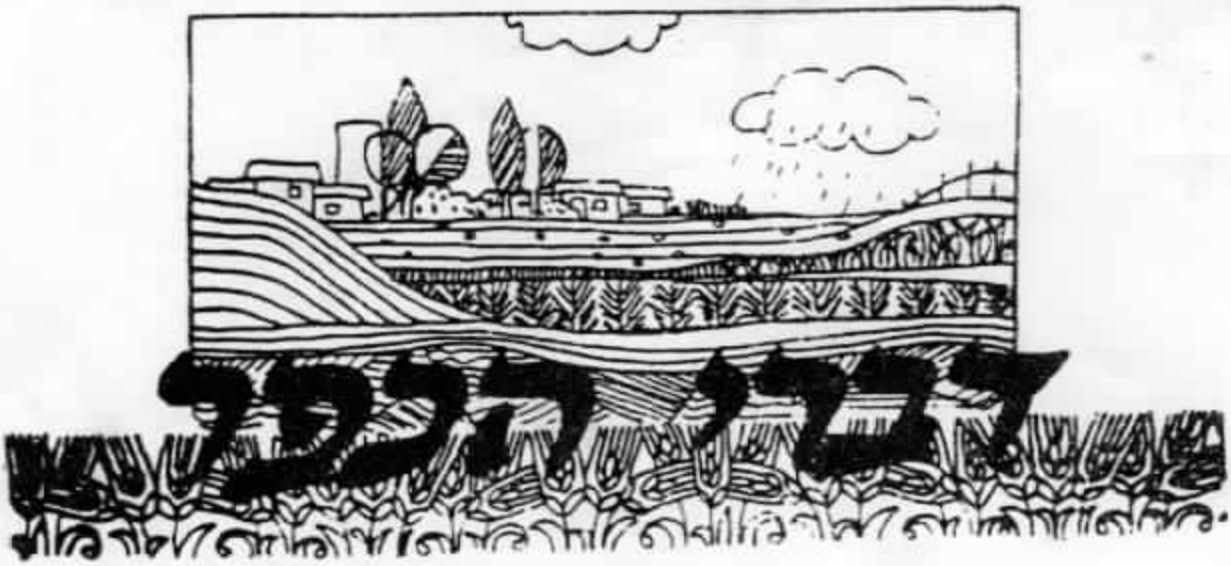

59 שנים לאחר "ליל הבדולח"

מס' 1565 - י"ד בחשון תשנ"ח - 14.11.97. - כפר הנשיא - עלון פנימי

מזל טוב... מזל טוב

** ימי הולדת **

16.11. דוד קולט
קדול לופוב

17.11. אלה פרחי
(וטרמן - נכדה)

18.11. הרבי ג'קסון
דונן פורסטר
ליאוני גולן
גב' סיסי פקר
טבע סולומון (נכד)

19.11. שאול איסטון
יפעת ויסבקר
גל עתיר
(ר.מנדז'יגורסקי - נכד)

20.11. שושנה קרופרו
דוד תלם
תום ליפשיץ (נכדה)
מיכאלה בלוך (בן-חיים - נכדה)

22.11. מאיר ריינס
רותי גדליזון
דנה ויטהם

נופר מלינה

****

** ימי נישואין **

20.11. ג'וליה ואריה ניצן
שוש וזמי בן-צבי

22.11. אדוה ואריאל סינה

גשם

סה"כ ס. 113 אמ"

י"ט בחשון תשמ"ה (1984) גב' נחמה ברנשטיין

יום הולדת משותף לבני ה- 70

בחדר האוכל.

בעלי השמחה הם: שוש אפשטיין
אליין איסטון
רות רחמני
לילה הרט
מיירון שוורץ
שילה בן-יהודה
טומי עמית
אלזה בן-חנוך

לכ' מזכירי קיבוצים -

תחנת המשטרה
ראש פינה

.4.11.97

<u>הנדון: תופעת גניבות אופניים באיזור</u>

בתקופה האחרונה התגברה תופעת גניבות האופניים, בעיקר מקיבוצי הסביבה.

הצעתי לכם - רכזו רשימה שתישמר אצלכם של מספרי שלדת האופניים (בדרך כלל המספר טבוע על הפדלים).

מומלץ לנוחיותכם לפנות לחברי הקיבוץ מעל גבי לוח המודעות עם בקשה לרישום המספר הטבוע על השלדה. ובכך למנוע מעצמכם טרחה מיותרת. עותק מרשימה זו אבקש לשלח למשטרת ראש פינה, ועותק לשמר אצלכם.

בכבוד רב, רפ"ק יורם מלול
מפקד התחנה

כ כ ל ב ע ל י ה א ו פ נ י י ם מ ת ב ק ש י ם
ל ר ש ו ם א ת מ ס' ה ש ל ד ה א צ ל
ט ו נ י - ה ר ב " ש.

צילה
====

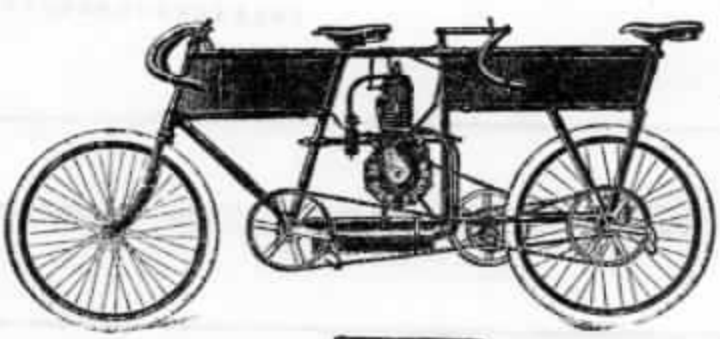

מה נשמע?

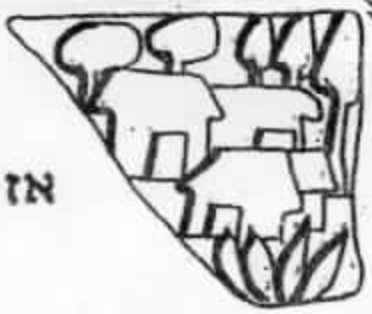

אז מה נשמע

את הגשם תן רק בעיתו... אז ירד גשם. ומתברר שהוא לא כל כך נוח לכולם.
למשל בפלחה זה קצת מפריע, והם מתחננים שיחכה קצת. שבועייים אם אפשר.
את קמיף הכותנה כבר סיימו גם בבית גם בחולה.
אך יש קושי להמשיך בעיבודי הקרקע והכנתה לשנה הבאה. בבית מתעכבים
בגלל לחות הקרקע: "יהיה עיכוב בזריעת תבואות החורף". לעומתו זאת בחולה
שם האדמה אחרת ומחיבשת מהר יותר. מתגברים. אז שמיים, חכו קצת. ואז
שירד הגשם ויהיו המון גשמי ברכה על הארץ.

בשדות הפרחים - הפרוטאות שלנו. קוטפים השנה בניצוחו של ויקטור, ידיים
מקומיות בלבד. מקור לגאווה וגם לחיסכון כמובן. מחיר הפרחים בשוק נמוך
מאוד. מקווים שיעלה במהלך העמיף.
הפרוטאות שלנו כרגיל נוסעות אל הבורסה בהולנד.

כמה נוח לדבר על מזג האויר, אפילו כשהוא לא נוח במיוחד.
כששאלתי מה נשמע בקיבוץ, קיבלתי תגובות לא משמחות במיוחד.
"הקיבוץ מתפרק, והמזכירה בדאון". מסרו לי יודעי דבר מהמקורבים לחלונות
הגבוהים.
"הקיבוץ בדאון, והמזכירה מתפרקת" תיקנו אותי מסוכנות ידיעות אחרת.

איך שלא יהיה במדינה ימי אבל וזכרון לראש ממשלה שנרצח. לשלום שאולי
נרצח אף הוא. ואין חנהיג בארץ, שיוליך את העם בדרך הנכונה.
בקיבוץ, תם חזון ראשונים. מצביעים על המשך פעולת צוות הדיפרציאליות.
מחסלים את השוורון.
לאחר שחיסלו את הצאן, ברור שכאן גם לא יקום לנו מלך שנוכל להאמין לו
ולבטוח בו, כשאר העמים.
רק אל תשכחו לציין תאריכים בארכיון. שנוכל לציין ימי זכרון, או ימי הולדה
אם הלוואי ויהיו כאן פעם שוב מזה.

הלא ידוע לכל שבמקרו זה לא כמו במיקרו. המדינה עניה ויש בה אנשים
עשירים. הקיבוץ _____ ... ויש בו הרבה אנשים שבתוך תוכם וביתם טוב להם.
וזה בלי שום קשר.

ביום שני יצא אוטובוס גדוש הורים וילדים לכפר בלום לציין בפעילויות
יזמות ומגוונות, יום זכרון ליצחק רבין, ז"ל.

דאק וריבה נסעו לניו זילנד. לא בגלל שיש שם שקט ושלום, אלא כשובן כדי
לבקר את חורדי לידיה והנכדות. חרלו, תהנו. ותחזרו נחת.

הבוריה בבית יונתן מתחילה קצה להראות. צנרות החשמל והמים כבר נשתלו.

מה נשמע?

כוסות הבדולח בליל הבדולח - זכרונות ילדות

ארון מופלא היה בדירתנו הצנועה, ב"חדר האוכל", שבו אכלנו בשבתות ובחגים בלבד. החלק התחתון של הארון הכיל מדפים נעולים - אחד לשמירת כלי הפסח שהוצאו פעם בשנה בלבד, ועוד ארון לשמירת דברי המתיקה שאמא חילקה במסורה מפעם לפעם. מעל המדפים הנעולים היו גם מדפי זכוכית פתוחים, ובהם ניצבה לתפארת שורה של כוסות בדולח - אחת אדומה, אחת ירוקה, אחת ורודה אחת צהובה. לא זכור לי שמישהו אי-פעם גמע משקה כלשהו מכוסות אלה - אך כשקרני שמש האירו אותן בערב קיץ אירופי אין-סופי, הן הכילו בעיני ילדה קטנה את כל היופי שבעולם.

ואז בא הלילה האחר, שנודע לאחר מכן בהומור של עמוד-תליה כ"ליל הבדולח". בהיותינו מכורבלים מתחת לשמיכות בחדר המיטות שמענו רק במעומעם את צלילי הזכוכית המתנפצת, כשהושלך הארון המופלא על כל תכולתו אל הרחוב מגובה שלוש קומות.

וכששרד השקט אחרי הסערה ויצאנו אל דירה נטולת רהיט כלשהו - ראינו מגבוה מדורה גדולה על המדרכה. מכוסות הבדולח לא נשאר זכר, אך עד עצם היום הזה נחרטו הכוסות בזכרוני - סמל של יופי ושל דרך חיים שנתקעה בפתאומיות אכזרית.

אנגה ס.

רכב ייצא לכפר בלום במוצאי שבת ממגרש החנייה בשעה 19.55 בדיוק

להרצאה על פרשת השבוע "וירא"

מי שמעוניין לנסוע מתבקש ליצור קשר עם אריק א.

על דא ועל הא

מכאל כ.

יום באופרה

לא כל כך האמנו שהולכים להציג אופרה מלאה בצהרי יום ששי. אבל,כנראה נמצאים מספיק פנסיונרים בתל-אביב כדי למלא את האולם הגדול בבנין הקצת יותר מדי ראוותני, גם להצגה יומית. היו פה ושם אנשים יותר צעירים אך ס"ה הגיל בוודאי הגיע לכמה מאות אלפי שנים.

האופרה היתה "נשואי פיגרו". הציגו אותה בבגדים מודרניים ובתפאורה די מינימליסטית, אך השאירו את הסיפור ואת הדמויות כפי שמוצרט תיאר אותם ולא ניסו להיות אוונגרדים. ההבדל בין הצגה חיה וסרט הוא שבסרט לא יכולים לקרות דברים בלתי צפויים. הכל מאורגן עד הסוף. אך אי אפשר לתכנן כך על הבמה. כך שבתמונה מסוימת הרוזן שחשד שאשתו בוגדת בו, מוצא ניטרה על הרצפה ובכעסו זורק אותה על הקיר. במקרה שלנו הוא זרק אותה חזק מדי. פתאום הפסיק לשיר, הוציא ממחטה מהכיס והתחיל לנגב את מצחו כדי לעצור את הדם מהשבב שקפץ עליו מהגיטרה השבורה. הודיעו שתהיה הפסקה עד שיטפלו בזמר, אך בסוף הביאו מחליף. מזל שהאופרה לא היתה אחת מהטרגדיות! המחליף המשיך לכעוס על אשתו הרוזנת בדיוק איפה שהראשון הפסיק. הוא דחף אותה ברוגז, אך גם הפעם יותר מדי חזק. שמענו "אוי", אמנם בקול נשי מוסיקלי, אבל בהחלט לא מושר מהטקסט. והרוזנת המסכנה שרה את החלק הבא מהרצפה. ובסוף, הניצבים תולים אורות כדי להפוך את הבמה לאולם חתונות, אך אחד מהם לא מצא את הוו על הקיר ואחרי כמה נסיונות שמענו משהו שנשמע כמו קללה שקטה, והוא הוריד את חוט החשמל לרצפה וירד נונשלונטית מהסולם. אני מוכרח להגיד שהתקלות במקרה זה של אופרה בופה הוסיפו להנאה שלנו ושל הקהל כולו. אגב, הזמרים לא רק שרו יפה אבל גם נראו טבעיים בתפקידם. הרוזן היה רזה וגבוה, פיגרו היה צעיר והזמרות היו צעירות ויפות. לא כמו הימים ההם כאשר הגיבורה האהובה והטרגית שקלה מאתיים קילו.

קיסריה

בקיסריה נמצאת גלריה רקנטי, אנדרטה לשנאה. הבנין מפואר, בנוי בסגנון ספרד בעידן האיסלם. התימה המוצהרת היא גירוש היהודים מספרד ב1492. אמנם יש כמה ציורים בנושא זה אך רובם הם מעשה ידיהם של ציירים דרום-אמריקאים מודרניים. חוץ מכמה פסלים של סלבדור דאלי, לא הייתי סומך יותר מדי על הטעם של מר רקנטי. העיקר לא עצם התצוגה. הוא השנאה שגרמה לפרויקט כולו. בכניסה לבנין שני שלטים גדולים, אחד בעברית אחד באנגלית, שמפרטים את סלידתו של ליאון מאחיו הבנקאי רפאל, שלפי הכתוב, גנב ונוכל שהשחיר את השם הטוב של משפחת רקנטי. ליאון רקנטי בנה כנראה שלוש גלריות מפוארות שעלו מיליונים רק על מנת להצהיר על שנאתו לאחיו. האם האנרגיה הנגרמת ע"י שנאה שווה לאנרגיה שהיא תוצאה מאהבה?

משהו על שנוי

אני מבין את ההתנגדות לרעיון של דיפרנציאליות למרות שהחברים שמתנגדים תמיד מדברים על שכר דיפרנציאלי שהוא קונצפט אחר מתקציב דיפרנציאלי. אפשר לא לדבר על דיפרנציאליות בכלל ולהגיד "בוא ניתן לאלה שמוכנים לעבוד שעות נוספות בענפים נבחרים בתוך המשק או בחוץ, פיצוי כספי מסוים למאמץ הנוסף, ולאלה שבגלל תפקידם עובדים כל הזמן שעות נוספות, גם ניתן פיצוי". כמובן נקודה זו לא העיקר. אינני רוצה להיות אפוקליפטי ולהצהיר שאין עתיד. אבל המצב הוא שללא השוואת רמת חיינו להכנסותינו, נפשוט את הרגל. זאת אומרת או להוריד את הרמה או להרוויח יותר. ללא שינוי בגישתנו הכללית לא נצליח לא בזה ולא בזה. אחת ההצעות לתיקון, בעצם היחידה

←

על דא ועל הא

שנוסתה במקומות אחרים והועלתה כאן באופן מעשי, קשורה בדיפרנציאליות. אם יש הצעות אחרות יהיה עלינו לבדוק אותן ברצינות. אני, בכל אופן, לא נעול על רעיון הדיפרנציאליות כאפשרות היחידה. אני כן מתנגד לכל ההצהרות שאומרות "זה לא יפעל" "זה רק יחלק אותו הכסף בצורה אחרת" וכו', בלי להעלות הצעה אלטרנטיבית כלשהי. ההצעה של ג'ק מזכירה לי את הסיפור של האישה שבאה למהנדס בקשר לתאונות דרכים. "אני", היא אמרה, "חשבתי על רעיון שיפסיק את התאונות, מכשיר שיעצור את המכוניות ברגע שיש סכנה של התנגשות". המהנדס אמר "באמת רעיון פנטסטי, נא להראות לי את התכנון" "זה, היא אמרה, "עסק שלך. אני כבר זרקתי לך את הרעיון!".

המרכז לרפואה משלימה – חולתה

◀אקופונקטורה ◀שיטת פאולה ◀שיאצו ◀תזונה ◀צמחי מרפא ◀פיזיו באך

הורים מטפלים בילדים

סדנא לטיפול בייתי באחלואי חורף

ניתן באמצעים ביתיים, פשוטים, להקל באופן ניכר על ילדים הסובלים מתחלואי חורף שונים.

"טיפת חלב ודבש" (במרכז "תאנה" לרפואה משלימה שבזולוזא)
עורך סדנא בת מט' שעות בה יוקנו למשתתפים כלים פשוטים ויעילים נאד לטיפול בבעיות כגון:

– הצטננות.	– כאב גרון
– שיעול.	– כאב בטן.
– כאבי אוזנים.	– שילשול.
– חום גבוה.	ועוד..

<u>דגשים יושמו על:</u>

– הקשר בין תזונה נכונה ותחלואי חורף.
– שימוש נכון בצמחי מרפא (בית המרקחת הפרטי).
– מסג' סיני רפואי לטיפול בבעיות שונות.

הסדנא תתקיים בימי ___ בתאריכים 30/11 + 7/12 בשעה 20:00

שני מפגשים בני 3 שעות כל אחד.

* עלות הסדנא – 90 ש"ח.
* פרטים נוספים והרשמה בטל. 06-6915164

מס' המקומות מוגבל

קיבוץ זוזלוזה ד.נ גליל עליון, מיקוד 12110 טל. 6915164 / 06-6915096 טל. 06-6915991 פקס 06-6936447

מרפאת כפר תנשא

העיקר הטריטוריה -או- למה עזבתני?

בביקורי בקיבוץ לפני שהצטרפתי מאד התרשמתי מהפעילות המוסיקלית שהתקיימה פה: תזמורת מנדולינות, חבורה לשירת מדריגלים, תזמורת לחגים. שמחתי שאוכל להשתלב בעשיה מוסיקלית שאהובה עלי, ושגם ילדי, כשיוולדו, יגדלו באווירה תרבותית עשירה. לצערי, עד שילדי היו מספיק גדולים להחזיק מנדולינה ביד, עזבו כל גדולי נגני המנדולינה, ונגני כלים אחרים, והמנצח פרש מפעילות קהילתית לטובת האיזור והלימודים. בחגים היה קשה יותר ויותר לארגן הרכב ללווי השירים, ורק המזל הביא לנו עולים מוסיקליים שיכלו לתגבר את הכוחות המקומיים. למה עזבו? ידוע לכולם שעולם הבידור נמצא במרכז, ולכן אף אחד לא התרגש מזה. אבל אני הייתי בחרדה. מה יהיה? האם אי-אפשר היה לשאוף להקים בקיבוץ או באיזור גן עדן תרבותי, בלי כל ה"לכלוך" של התחרותיות של תל-אביב? אפשר היה לעסוק במוסיקה לשמה, ולחנך דור של כשרונות באיזור הצפון. נראה שהקשר לנקודה הגיאוגרפית היתה פחות חזקה מאשר הרצון להתקדם המקצוע. (מזל שאני אישית מצאתי סיפוק מוסיקלי עם הקמת המקהלה האיזורית, אך ילדי בהחלט לא ספגו תרבות מספקת בילדותם.)

נו, אם אין מוסיקה, לפחות יש רוח! ידעתי שבקיבוץ יש אנשים שמהרהרים במשמעות העמוקה של החיים- ייעוד האדם, חשיבות חיי חברה למימוש היחיד, העם והיחיד, קיום כוחות עליונים והקשר האפשרי עם האדם.

ידעתי שאנשים נוסעים להודו למצא את התשובות לשאלות הקיומיות של האדם. רציתי להתחבר אתם וליצור אתם את התשובות שיכולות להתאים לנו, לאדם המודרני המחפש משמעות לחייו. אבל במהרה עזבו גם אלה והצטרפו ל"תנועות" אחרות - מי ליהדות האורתודוכסית ואף החרדית, מי ל"אימן", מי ל"יהודים למען ישו". למה עזבתם? למה לא ניסיתם ליצור כאן את צורת החיים הרצויה לכם? האם אתם פחות פטריוטים מאחרים? או שמא המבנה הגיאוגרפי אינו העיקר, אלא התוכן? רצוי לחיות במקום ששם יותר קל לממש את הרצונות הרוחניים שלכם. אבל אותנו עזבתם לנפשותינו, להתמודד לבדנו עם השאלות הגדולות של החיים. התוצאה היתה שהמשכנו עם חיינו בלי הרבה התמודדות , מלבד שיחות נדירות ביום הכיפורים. חייתי בחרדה. מה יהיה?!

(מזל שמצאנו נקודת מפגש עם אנשי מצפה נטופה פעם בשנה, ושגילה דארי השאירה לנו בינתיים אחיינית חושבת, בעלת כושר ביטוי אדיר. מזל גם שהגיעה תרצה המנסה להכניס קצת תוכן רוחני-יהודי בחיינו, בינתיים לקהל מצומצם.)

נו, אם אין מוסיקה ואין רוח, לפחות נמצאים פה אנשים שמתעניינים בסוציולוגיה או אנתרו-פולוגיה, שחקרו התארגנויות חברתיות שונות בעולם והגיעו למסקנה שהקיבוץ עונה על כמה צרכים בסיסיים של היצור האנושי. ואולי יש גם אנשים שמתעניינים בהיסטוריה או פילוסופיה ומהדיסציפלינות האלה הגיעו למסקנה שקבוץ הוא יצירה נדרשת ומיוחדת של העם היהודי ושל האדם בכלל. לאחרונה מתברר שאין! לא שומעים אותם. אני בחרדה! מה יהיה?!

אז מה נשאר לנו? הזרמים ששומעים מהם באופן בלעדי הם אנשי הכלכלה, התועלתנים. לכל דבר יש מחיר, וכל דבר נמדד בתמורה הכספית שהוא יכול להעניק לנו. כל תולדות הקיבוץ מוערכות בקריטריונים כלכליים. אבל לא הוא! כבר לפני אלפי שנים אמרו ש"לא על הלחם לבדו יחיה האדם". הקיבוץ נמדד גם מבחינות אחרות- תרבותיות, רוחניות,

אנושיות, סוציולוגיות. יש פה צורת חיים מיוחדת המבוססת על ערכים שונים מהמקובל בעולם ה"נורמלי". יש פה התחשבות בכל פרט, נסיון לתת את המקסימום לכל אחד, אפילו אם פרוש הדבר שזה על חשבון משהו יקר אחר, או חוב של כלל החברה. וכל זה בלי לבדוק מה "המעמד" החברתי של אותו החבר. זה דבר גדול בעיני, הדורשות צדק חברתי.
הקולות ששומעים כל הזמן מדברים על החשיבות העליונה של אחיזה במקום הגיאוגרפי הזה, ולא חשוב מה יהיה התוכן! זה נשמע לי דומה מדי לדברי אנשי ארץ ישראל השלמה, האומרים אותו הדבר על האחיזה בכל שעל אדמה "יהודית". אבל גם בקונטקסט ההוא, וגם בהקשר שלנו זה נשמע לי פחות חשוב מהתוכן שעל פיו מקיימים את המקום. אני חיה בחרדה!
לקראת חגיגות החמשים שלנו כדאי לברר לעצמנו קודם כל מה אנחנו רוצים לחגוג- 50 שנה לקיום הנקודה הגיאוגרפית הזאת, או 50 שנה של קיום חברה מיוחדת במינה.

בנושא גאוגרפיה אני רוצה לספר לכם על ביקור שלי באיזור הערבה. כבר שנה שניה אני מתארחת בתור מתנדבת בקיבוץ נאות סמדר (בעקבות שנת שרות של נעמה שם). התושבים הם יוצאי הערים הגדולות (מעטים גם בני קיבוצים) שחיפשו משמעות לחייהם על ידי חיי שיתוף במדבר. בנוסף לקיום ענפים שונים (הרבה גידולים אורגניים), הם עובדים גם בערבים על פרויקט בניה משותף - בית אומנויות שעתיד לקום שם (באמצע המדבר!), שתהיה אטרקציה תיירותית ומקום עבודה לאומני המקום.(בימים אלה גם נבנה שם אגם ענק, בעזרת הסוכנות והקרן הקיימת. כדאי לבקר שם בעוד כשנה. הישוב יושב גם על הכביש לשדה התעופה עבדה, והדרך לאילת, בעלת נוף מרהיב.) החיים שם מתנהלים בהסתפקות במועט (ירקות, לחם ביתי, אין בשר), בהרבה התנדבות (שמירות ותורנויות למיניהם),תנאי מגורים פשוטים (והחלפת דירות מדי שנה), חלוקה חפשית של מוצרים בסיסיים (האקונומיה בדרך כלל פתוחה), אין תקציבים אישיים, אין תקנות או חוקים נוקשים, יש שיחות חברה תכופות, והרבה שקט (בארוחות מדברים בשקט או בכלל לא).
היה מרענן לשהות שם לתקופה קצרה ולהבין שיש עדיין אנשים שהמניעים העיקריים שלהם אינם חומריים בלבד. אני חיה בפחות חרדה, ביודעי שתמיד יהיו אנשים היחפשו תשובות לשאלות הגדולות של החיים, ושימצאו מסגרות חברתיות שיתופיות כדי להגשים אותן.

שפה 3גלגל

עקב אזהרות ממשלת הודו מפני קדחת הדנגי
ושכנת המלריה במזרח הרחוק
מבריאה ש.ר.י.ב.- הפרעלת בעידוד משרד התוץ על

חודש חידום במזרח הרחוק!

לקבלת מנוי לטיפול רפואי ללא תשלום

מחברים בני חשיפה לקחקשר למזרח החידום ולטשר את שרשי המטיל כדי שבשעת צורך יוכל להשתר במרפאות ש.ר.י.ב בבנדר, נפאל, תאילנד, ויטנאם וסין.

ש.ר.י.ב - שרותי רפואה ישראלים במזרח מציעה באופן בלעדי:
● מרשאות עם צוות רופאים ישראלי המיומן בטיפול במחלות הלחמניות והטרופיות ● ציוד, תרופות וחבות דם מישראל ● בדיקות מעבדה בתנאים הגייניים וסטריליים ● חדר מצב בישראל המאוייש 24 שעות ביממה ● השגחת רופא ישראלי בבתי חולים מקומיים ● דיווח ויצירת קשר רצוף עם קרובי המשפחה בארץ.

הנחה לחברי חיבוץ בתוקף למשך חודש נסגרו לטיולים שיצאו למזרח לפני ה- 15.10.97

ש.ר.י.ב - מוקד חידום טלפוני - 03 5617444

נמסר מטעם המרפאה
==========

חדש בבית בלונד

ישנם שני מקרדים קטנים חדשים, תרומה שקיבלנו מוולפי - אביו של יהודה בן-זאב. בנוסף לתרומתו האישית הצליח לגייס את הכסף למטרה זו אצל ידידים מהקהילה שלו בווסט-קליף, אנגליה.

בשם כל חברי כפר הנשיא אנו רוצים להגיד לתורמים -

ה ר ב ה ת ו ד ה.

דיאן ופם מ.

==========

מעריב

אפשר להירגע: צפוי לנו חורף רגיל לגמרי

השירות המטאורולוגי: תופעת "אל ניניו", שגורמת לסערות עזות, לא תשפיע עלינו

מאת דליה מזורי

אל ניניו לא בבית פישרט. מזג האויר בעולם אולי משתולל, וגורם לסערות, לגשמים בכמויות אדירות ולששטרות - אבל לא אצלנו. החורף שלנו כאן, באיזנו הקטנטנת, עומד להיות רגיל ביותר, עם כמויות משקעים בגבולות הממוצע זהיב שנתי. לא פחות ולא יותר.

כך לפחות אומרים אנשי השירות המטאורולוגי, שהציגו אתמול את התחזית העונתית שלהם לחודשי החורף הממשמשים ובאים - דצמבר עד פברואר - הנחשבים לחודשים הגשומים ביותר.

ד"ר אלכסנדר מנס, המנהל לשעבר של השירות המטאורולוגי, רואה את הסיבה, כאילו לתופעת האל ניניו המפורסמת תהיה השפעה על ישראל.

"נכון שלאל ניניו תהיה השפעה בכמות שונים בעולם", הוא אומר. "היא מקיצינה תופעות בגלל פירוק אנרגיה שנוצרה מהתחממות האוקיינוס האטלנטי. אבל היא תשפיע בעיקר בקיבוצת איזור התרחשותה. אנו רחוקים ממוקד התופעה ולכן כל אותן תופעות קיצוניות במזג האויר - לא צפויות להתרחש באיזורנו".

בכלל, מדגיש מנס, במחקרים שנערכו באגן הים התיכון ובאירופה, לא הוכח קשר ישיר בין תופעות מזג האויר לתופעת אל ניניו.

ולמי שמביא לדוגמא את שטפונות הקיץ בגרמניה ובפולין אומר ד"ר מנס, כי שטפונות אלו התרחשו עוד לפני שהחלה תופעת אל ניניו.

מנס מוסיף שאצלנו, באגן הים התיכון, פועלים כוחות אחרים שמשפיעים על מזג האויר, שאותם אפשר לחזות. בחורף אוקי סובבי מדי שנת, חל שינוי בזרימות האויר מעלינו. לכן, על פי אופיו של אוקטובר ניתן לחזות את כמות המשקעים שתרד בחורף.

וזה הכללו אם אוקטובר חם, קיצי, יבש וללא גשמים - זו בשורה טובה לחקלאים. שכן, אותו חורף צפוי להיות גשום. אם אוקטובר גשום, לעומת זאת, אזי צפוי חורף שחון.

השנה, רוב אוקטובר היה יבש (פרט לסוף השבוע הסוער שמקורו באפיק ים סוף) ולכן מניחים החוזים שצפוי לנו חורף רגיל עם משקעים ממוצעים.

ד"ר איתן סתר, מנהל מחקר ופיתוח בשירות המטאורולוגי, אמר, כי תחזית זו מבוססת גם על מחקר שנערך על השפעות אל ניניו ב-40 השנים האחרונות על מזג האויר בישראל. תופעת אל ניניו התרחשה בשנים 1957, 1965-6, 1972-3, 7-1976, 1986-7, ובשנים 1991-2. אין שום מאמין חד משמעי לגבי כמויות המשקעים בישראל בשנים אלו.

צבי אלפרסון, מנהל השירות המטאורולוגי, מציין, כי מודל התחזית שנבנה בשירות הוכיח במהלך 14 שנות חיזוי רמת דיוק של 70 אחוז.

מכון פירוק

נראה שאנשי המכון לייעוץ אירגוני משוכנעים שאין עוד מקום לקיומה של קהילה שיתופית, ולכן הם פועלים לפירוקה על-פי מצפונם והכרתם

זה זמן רב אני שוקד אחר פירסומים, מדעות וד"חות של המכון לייעוץ אירגוני וחברתי- של התק"ם. לאחר כל הדרך מתוסקת בי התחושה, כי פשלתו בחלקה מגוונת לממדות של מסן כגון זה. אינני מתכוון לכל הפעילות האירגונית המקצועית. בעצם זה ממלא והמכון את ייעודו על הנר הטוב ביותר. כוונתי בעיקר לתחומי השיוני. כאן נראה שהמנחים והיועצים איבדו את הדרך ומובילים כבל ומרץ לפירוק הקיבוץ.

באשר לניסוקים הכלכליים והמבניים כביסל שיניים אלה, הרי יש מישכין לכאן ולכאן. חזקא כמה מן המשקים הרבים יותר בעקרונות מוכיחים איתנות כלכלית שכולנו היינו רוצים להתברך בה. והצלחה כלכלית והצלחה חברתית, שתיהן תנאים הנחוצים להצלחת הקיבוץ בכלל. ועדיין אין שום הוכחה שהצלחה כלכלית, על חשבון פירוק השותפות, אכנם מובילה לשיפור המצב החברתי לעת עתה והמרוך הוא הנכון.

נראה שאנשי המכון אכנם משוכנעים שאין עוד מקום לקיומה של קהילה שיתופית, ולכן הם פועלים על-פי מצפונם והכרתם. אם כך, כי אז הרי צריכים להודות בכך ולמשוך את ידיהם מפעילות המנוגדת ניגוד גמור לעקרונות הקיבוץ. ואם לא עושים כך מתוך אחריות, ודאי שהנהגת התנועה חייבת להתערב ולנקוט את הצעדים הדרושים על-מנת למנוע את המצב, שבגושפנקה תנועתית-כביסל מובילים את הקיבוצים להתפרקות מכל העקרונות.

אם בהתחלה, כאשר נעשו צעדי שיני ראשונים בכמה קיבוצים, עוד היתה אשליה כי בזה נגמר ו"טוב לחוות כמה", הרי כיום ברור שכאשר מתחילים בזה לא יודעים היכן לעצור. אחרי הפרטת המזון תבוא יחושה להפרטת החינוך והבריאות, שכר ריפרנציאלי, ושה עוד ימנע את חלוקת הרכושו

חברי קיבוץ, כנראה, תמיד יהיו מיעוט בתנועה, כי הדעים האלה חורשים ויתורים רבים מאד מבחינת האוטיות של הפרט, ורק מי שמוכן לכך יתמיד בדרך. וזו תהליך ומעכי מתמיד, אם מתוך שיכנוע עצמי על ידי הערכים שהפנמנו, ואם על-ידי תהליך ומעכי ממושך שהיה צריך לעבוד כל מצטרף חדש לחברתנו.

בזה היה יכול, וגם חייב, לתרום מכון שבשמו נכללת גם ההגדרה "חברתי", ולא חזקא להסביל למילוי הדרישות האוטיות החברתיות בכל אחת.

אשר נתן, עין-השלושה

סיפור ומוסר השכל בצידו

- המשך...

לאדי שלום - כשאני סיפרתי את הסיפור לא מצאתי שום מוסר השכל בצידו...

לא יכול להיות שכל אחד ימצא סיפור או סוף לסיפור סתם בשביל לשכנע אנשים בצדקתו.

מי שהיה שם סיפר את הסיפור הזה, לא אני המצאתי אותו, ואני בטוח ב-100% שבגן עדן היו כולם מרוצים, כי ככה הוא סיפר. אתה לא יכול לבא ככה סתם ולשנות... אתה מסלף את האמת.

בעצם אני לא בטוח שהם היו קיבוצניקים, וכל השטויות האלה. יכול להיות שהוא סיפר על קבוצה תורכית וקבוצה אוסטרלית, אבל זה לא משנה.

א ו ד י א.

(אם לא נפסיק את הסיפור, נגיע כולנו לאזעזל.... המערכת)

כפר הנשיא 21/10/97

בקושי הספיקו הדיילות במטוס חקטן לסיים ולחלק את השתיה וחטיף הקרקר עם הגביעה וכבר החל המטוס בנחיתה. אני, שצמודה מתחילת הטיסה לזגוגית, מזהה כל ישוב מתחת למטוס שעולה מכיוון הכנרת. חנה כרכום וחנה אלמגור וכורזים. סיבוב מעל טובא זבתי הכפר שהתעצם נראים קצת זרים לעצמם, גלמודים, ללא חביקת ירק..

בוקר סתיו של אחרי גשם ראשון. עדיין אין נביטה. כתמי פוך לבנים מעטים בשמיים רחוצים בצבע ים תיכוני אותנטי, האמא והאבא של כל הכחול בעולם. רואים את החרמון! כן.. אין שלג. על אף שעת חבוקר המוקדמת - שבע ושלושים, יסתבר לי תוך מספר דקות שחם...צעדתי משדה התעופה בנחישות נימרצת. לא נושאת עיני למכוניות הרבות שחלפו בכביש האספלט חסר השוליים, שלא יטעה מי ויחשוב שאני רוצה הסעה. הופתעתי לחרגיש את חפרפור המוכר בלב שמוריד גם תחושה חמה לבטן. חיתרגשות! תודה שלא ניגמלתי מזה! כמו כשחזרנו ממחנה האדם הקדמון בכיתה ה', כמו כשהרגשתי מחכה לטרמפ פעם ראשונה עם המדים בצומת ראש פינה. קיללתי את חנעליים חלוחצות לי שלפוחיות באצבע חקטנה. חבוץ חכבד, חמוכר, נדבק בעקבי הנעליים מצליע אותי, מגביה קודם רגל אחת ואז את חשניה ואז ניתק בגוש מחודק זרוי קש קודם מאחת ואז מחשניה, נותר דמום מאחור לאפשר לגוש חדש לחגביה.

אני בדרך עפר בין חכביש ומטע זיתים שלא זכור לי מטיולי חילדות לשדה התעופה עם אדם בן חנוך. אז לא היה שדה תעופה, חיו רק שרידי מינחתים של הצבא הבריטי שבהם חיינו עורכים פיקניק ומטפסים ונכנסים ויוצאים..

לא רק זה חיתחדש מאז.

הואדי של טובא (נו, נחל ראש פינה) . מפה יש תחושה שחנה כבר תבית ואפשר לשחרר את הרסן מן הסוס וחוא דוחר ..אולי בגלל זה קרו כאן תאונות... סידרו פה את הניקוז, מסכנים הילדים, לא יזכו לימי חורף בבית בגלל שחגשר מוצף ואי אפשר לסוע לבית הספר..

בית הקברות של טובא. סידרו, שתלו חקיפו בחומה..... עץ האלה חגדול עדיין שם וגם אותו ענף תחתון מתנדנד.. גם עצי האלון שמשירים כל חורף יבול נחדר של בלוטים וספלולים בדיוק בזמן לחכנת חנוכיות .... אבל כיום, לרווחתי, כבר לא לוקחות הגננות את חילדים לפח לטפס על העצים, לדלג בין המצבות והאבנים הסדורות באליפסה של קברי חבדווים, להתעלם מן חנשים חכבדות, חשחורות, מקועקעות חפנים, עם סל חפלסטיק וחסכין, חמיתכופפות בשדות ובידענות קוטמות מפה ומשם.. גם לא ליוו אותי מרחוק ילדים שחומים, לא רחוצים, ששיערם נראה דביק, שיורקו מידי פעם אבן חססנית לעברי.

את חכותנה כבר קטפו.. השער של הקבוץ.. שיחי הרדוף בשורה לבן ורוד לבן ורוד, מן חיחורים שיניב בן יהודה ואני עשינו במשק הילדים כמדומני.. כל כך הרבה בולבולים בדרך, נחנים מן חזרעים בראשי הקוצים היבשים. פעם כמעט ולא חיו ציפורים.

חצאן... "כשי אנחנו לגיע לצון אברי בודי ונתחיל לשיוו אבל שכל הבלדי חבווים ישמעו!! חיכון ציי" כך טרי זחוב הבלורית מדרבן אותנו, חילדים חשוחים, חממלאים את כל חלל חמשאית של מוריס, שמחזירה אותנו מתחרות בקיבוץ שמיר . ואנחנו נענים לו בחתלחבות, כמו תמיד:

כפר הנשיא 21/10/97

"הגביע הוא של-אנו הגביע הוא של-אנו של כפ-אר חנשיא.. תבאנו ש - לום עליכם הבאנו ש - לום עליכם..."

חזרתי לחויה הקיבוצית.. לישיבה בנושא עלון החמישים. נכון, כבר תשע שנים אני לא שייכת באופן רשמי (וכמובן שיצחק יתקן מיד ויגיד "רק שמונה בגלל שנה וחצי חופש!") אבל טועה מי שחושב שאפשר לעזוב. הקיבוץ לא עוזב אותך. ואני שמרגישה כל כך שייכת, על אף הבחירה שלי לחיות בחוץ, הרשיתי לעצמי לממש תחושה זו ולחיות בצוות הספר.

דודו ימער אותי "מה את מתנצלת את לא חייבת הסברים!" כזו אני, כל הזמן ניזהרת לעגל פינות.. ולענינינו אז ראיתם מה עשיתי! סתם כתבתי על מה שיש.

גם אות/ה - ותיק/ה, חורה, גרעין כזה או אחר, תושב/ת, רכש, בן בת עזוב/ת, נישאר/ת, חוזר/ת. על גדר ואורה נמלי, זו החיזדמנות לחזור לכאן בדמיון, לכל זמן ולכתוב קטע. (קצר, כ- 150 מילה).

אני שממונה על תקופת הראשית ועל סיפורי בתים רוצה בעיקר בכיוון זה.

הכי טוב לשים מה שכתבתם בתא הדואר של יצחק ובטי.

אני מחכה. ביי שלומית ליפשיץ (עדר)

(אמא, מי זאת! חבת של יצחק ובטי. מי זה יצחק ובטי! חסבא וסבתא של מאירה. מה מאירה האחות של אבישג ונויה! כן. אח..)

פישלנו !

בעולם בלתי מסודר, כאוטי (chaotic) ומבלבל, שכחנו שחייבים להסתכל ב'פקודות הקבע' שהם, אצלנו, מודעות שנתלות בחלון הספריה. לא עלה על דעתנו שהאסיפה, שמזמן לא מתכנסת בלילות יום א', תערך השבוע דווקא בלילה זה. כתוצאה נחסך מן הרבים (?) שבאו למועדון ואלה שצפו בשידור הפנימי, עוד נאום ציוני-קבוצי של זקן הנודניקים המקצועיים, שהוא כותב שורות אלו. האם זה היה חשוב? האם זה היה משנה את תוצאת ההצבעה בקלפי, שכמו בועידת הליכוד, נראית כמובטחת מראש לאשור המשך הריצה לשכר דיפרנציאלי בסיוע אותו צוות ? לדמוקרטיה המקומית זה היה חשוב, כי רצינו לענות לדברים ששרית התחילה להשמיע באסיפה מלפני שבוע, ושאולי לא הגיעו לאוזני המקשיבים בבית בגלל תקלה טכנית במערכת הוידאו. (עד מתי נמשיך לסבול את קלקולי המערכת הזאת ?!). יש לקוות ששרית חזרה והשמיע שוב את דבריה.

היא אמרה בערך כך: "צוות התגמול הדפרנציאלי מורכב מחברים, רובם צעירים, שמתיחסים בהתלהבות לתפקיד שנטלו על עצמם והוא קידום השנוי של הנהגת תגמול מודרג בקהילתנו. החלפת כל צוות המתנדבים בצוות אחר שייבחר ע"י הצבעה בקלפי עלולה להביא לתסכול חברי הצוות, ליאוש, אולי לעזיבה בכוח או בפועל..." (כאן אזל מלאי האלקטרונים והרמקולים גמור). כאן תשובתינו לשרית וגם לאריה אבי שרית:-

בינינו
לבין עצמנו

שרית, שמחתי לשמוע אותך כי, כמו רחל אבידור, אני חושב שרצוי שהצעירים בקבוץ ישמיעו את עמדתם ביחס לעתידנו, שהוא עתיד כל שכבות חברתנו, זקנים כצעירים. מה שלא ברור לי הוא האם צעירי הצוות לשנוי מרחיק לכת מיצגים את כל צעירי כפר הנשיא או לא. ברצוני להדגיש אי אלו נקודות שהן לקח מן המתרחש בקבוצים שעברו את הטלטלה של שינויים רדיקליים.

1) שכר/תגמול דפרנציאלי לא ישנה את המצב הכלכלי של קבוצנו, הוא ישפר אולי, את מצבם של שכבה מסוימת ויפלה לרעה קבוצה גדולה של חברים שלא יכולים או לא מסוגלים לעבוד שעות נוספות, להגות ממשכורת של מנהל מפעל בחוץ, או להקים 'מפעלון' שכל הכנסותיו ייכנסו לכיס היוזם. (פרטים מופיעים כל שבוע בעתונות הקבוצית). מה שנחוץ לשיפור מצבנו הכלכלי הוא לעשות חושבים בפורום רחב של כל חברי הקבוץ. לזה עלינו להקדיש את כל האנרגיה שלנו. עד עכשיו לא היו חברי קבוץ זה שותפים לשום דיון פתוח על "איך לצאת מן הבוץ, מה עלינו לעשות בארבע-חמש שנים הבאות". אנחנו מקבלים הודעות, החלטות, גזרות של המועצה הכלכלית או של המזכירות, שבמחוזה נדיב לדמוקרטיה הקלפית, מבקשים ממנו להצביע בעד. רק לעתים נדירות מופיע מרכז המשק ונותן דו"ח קודר שבסופו הוא מציין שהוא אופטימי. אבל אין דיון רציני, והוא לא מבקש עצות. חבל.

2) המציאות בקבוצים אחרים מלמדת שמי שאינו רוצה קבוץ לא נשאר בקבוץ גם אחרי כל השנויים מרחיקי הלכת. כך זה יהיה אצלנו. אבל מקומם של העוזבים יתמלא בנקלטים שלמדו על בשרם שהעולם ה'טוב' בחוץ הוא עולם אכזר ובלתי מתחשב ומוטב על כן לחיות בחברה מתחשבת בזולת. בין החוזרים יהיו בנים שעזבו קבוץ ולמדו בדרך הקשה שהדשא של השכן אינו תמיד ירוק.

3) קשה לקבל שמי שמוכן להיות פעיל בצוות זה ייהפך לאדיש אם יוחלף בדרך דמוקרטית. או שיש לבני האדם רצון ונכונות להיות פעילים למען הכלל או שפעילותם מוגבלת לעניינים אנטרסנטים. האם זה פני הדור הצעיר ?

4) אפשר להבין את רצונם של אלה שרוצים להגות משני עולמות: קצת קבוץ והרבה עיר; להגות מתקציב מוגדל אבל להשאיר לרשות הקהילתית את עניני החנוך, הבריאות והסעד. אבל שרית, זה לא יחזיק מעמד: יגידו "למה לי לדאוג לחנוך בנו המפגר של פלוני שאינני סובל ?" או "לבזבז כסף טוב על נתוח יקר אצל רופא פרטי בשביל הזקן הזה שבלאו הכי ימיו ספורים, זה מיותר." או " זרקו את אלמוני מן הענף שלו. מגיע לו, שייקך ללשכת העבודה כמו כל עם ישראל". מי שרוצה ליפול לתוך רשת בטחון צריך לבטוח באלה שמחזיקים את הרשת.

לאריה: בזה שהכרזת שיש לך חדשות לאלה שמאמינים בסוציאליזם הקבוצי ושהן: "המלך מת ! מזמן אין שוויון בקבוץ" לא חידשת כי אם החטאת את כוונת יסוד הקבוץ - שוויון. מעולם לא היו חברי הקבוצים שווים בצריכתם. העיקרון: "מכל אחד לפי יכולתו - לכל אחד לפי צרכיו" לקח בחשבון שצורכי חברים אינם שווים ולא חייבים להיות שווים. אבל כל חבר היה שווה לזולתו חברתית וכלכלית. כן היו תריגות, וכן היו כאלה שניצלו את השיטה לטובתם אבל מספרם היה בטל בשישים. ידענו שפלוני נהנה מעזבון משפחתי אבל הוא חי והתנהג לפי איזה קונצנסוס חברתי. הסוציאליזם שלנו לא היה דומה ולא היה תלוי במה שהיה מעבר למסך הברזל, ועל כן נפילת חומת ברלין לא בישרה את סוף עידן השיתוף הקבוצי. הקבוץ המשיך להשתנות ולהתפתח אחרי הדור הראשון של דגניה. בחזון אחרית הימים שלך, שצורתו מפוקפקת, האם עלינו לשאוף לבהלת תושבי הנגב קונג שרצים למשוך את כספם מן הבנקים כי אינם בטוחים במה שיילד יום? וזה במקום הקפיטליסטי המצליח בעולם, 'עני'.
בעולם הקפיטליסטי הטוב שעלינו לחזור אליו, כך משתמע מדבריך, חברת 'קודק' הענקית מודיעה שעליה להתייעל ועל כן היא תפטר 10,000 עובדים. מה עם פרנסתן של משפחות אלו שמביא לחמן 'יפוטר ? בין המפוטרים יהיו מנהלים מכל הדרגות. זה יעיל אבל נשאלת השאלה האם זה אנושי וטוב ?

בינינו
לבין עצמנו

המעבר של ברית המועצות לשעבר לקפיטליזם העלה שכבת מצליחים חדשה - המאפיה. המועילים שהם מנכ"לים, יו"ר מועצות מנהלים ששמותיהם מופיעים במוסף הכלכלה של 'הארץ', זה דוגמה שעליבו לחקות ? אפשר לטעון שבשורות אלו הובאו דוגמאות קיצוניות ושבעולם בחוץ יש רבים שחיים טוב. אבל אלה שחיים טוב עושים זאת בהדרה מקרים על חשבון החלשים. בחזון נעורנו קיווינו לכנות חברה אחרת והצלתנו במידה די גדולה.

<u>דמוקרטיה מחייבת</u>

מאז שפרסמנו, בשני חלקים, דין וחשבון על מה שהיה ביום עיון על הנושא: "מתי קבוץ חדל להיות קבוץ" שתקנו ביחס להסבר של צילה, המזכירה, על מה שהניע אותה לא לאשר פרסום הדו"ח כמסמך נפרד. לא רצינו להתייחס לדבריה, למרות הקשר הישיר לנושא הנדון באסיפה - תגמול דיפרנציאלי - בתקופה בה מתנהלים הדיונים כי נושא הדמוקרטיה הקבוצית, שהוא חלק אינטגרלי ובסיסי של השתוף החברתי, ראוי להתייחסות נפרדת.

בדמוקרטיה האמיתית - מה שמצוי בארצות המערב הנאורות - האופוזיציה היא חלק של המשחק. משלמים לה מקופת המדינה כדי שהיא תביע את עמדת המעוט למרות שעמדה זו מנוגדת בדוב המקרים למדיניות המפלגה השלטת. אצלנו, המזכירות חושבות אחרת, אולי מחוסר הבנת משמעות עקרונות הדמוקרטיה. הן לא מבינות שהדבה פעמים עמדתן הבלתי מתחשבת ביחס לרצונן לקדם את הנושא הקרוב ללבן - שנויי פני הקבוץ - מהווה מעין יריה עצמית ברגל, שגורמת לדוגז אצל חברים רבים. סרוב לקיים דיונים יסודיים בקווים אדומים, תשובות פרטיות לשאלתות במקום לענות עליהן בתוך האסיפה, שהיא המקום בו השואל וגם כל מי שחפץ לדעת ישמעו, הם דוגמאות של זלזול ב'עם הארץ'. לא כותב שורות אלו ולא כל כותב אחר, קילל או גידף את המזכירות. וזה למרות שיש הרגשה שלגבי חלק מן החברה הן לא מיצגות אלא מגזר מסוים. טור זה לא פעם כינה את מסות הניירת, הנופלת מתאי הדואר כ"בולשיט". התואר הזה מעולם לא הודבק לאחד מממלאי התפקידים בקבוץ - בדיקה בעותקי העלון השמורים בארכיון הקבוץ תוכיח. בדמוקרטיה אי אפשר להשתיק את הקולות שעולות מן העם. גם אחרי שנפל הפור בהצבעה שתהיה השבוע, חייבים להמשיך בהדברות.

<u>שנתיים אחרי</u>

ביום ד' של השבוע, יום הזכרון לרצח יצחק רבין, מי שקורא את שיר של יום בתפילת שחרית, מתפלל: "אל נקמות השם, הנשא שופט ארץ. השב גמול על גאים: עד מתי רשעים , השם, עד מתי רשעים יעלוזו..." מקרה אולי. בכל זאת הגיע זמן פיוס והדברות. יש יותר מדי שנאה בתוך האומה הזאת.

שבת שלום

אריק א'

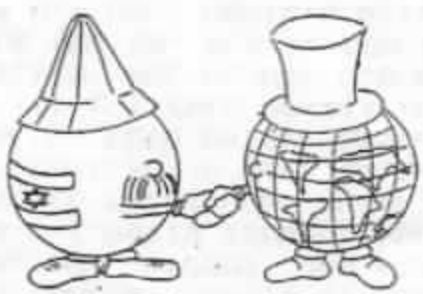

תפילת שחרית לשבת

בנוסח רפורמי

תתקיים בשבת 8. 11. 97.

במועדון לחברים בשעה 10.00.

כולם מוזמנים

Shabbat Morning Service

(Reform Style)

8th. November, 10:00 a.m.

In the Members' Moadon.

Everyone very welcome!

דפי מידע

מס' 217

תאריך 10.11.97

מהמזכירות הטכנית -

שרון ג. סיימה את עבודתה במזכירות הטכנית בימים אלו ויעשה נסיון של מספר שבועות בהם רוני תעבוד לבד. עקב כך יחולו שינויים קלים בהספקי העבודה ולכן החלון יהיה **סגור** מדי פעם **גם בשעות הארוחות**, (אלא במידה ויתהיה לרוני מחליף/ה בשעות אלו). אנחנו מבקשים את הבנתכם, עזרתכם ושיתוף הפעולה שלכם, למשל -

- **הדפסות לא דחופות ושאפשר להדפיסן במקום אחר - אנא לא להביא אלינו.**

- **עניינים לא דחופים - נא להשאיר לשעות פתיחת החלון, ולא להיכנס למזכירות בזמן שהחלון סגור.**

- **הזמנת כרטיסי טיסה, זמני אוטובוס, רישום כרטיסי אגד, הוראות מיוחדות לגבי מכתבים** (רשום, מסירה מיוחדת, חיוב ענף וכו'...), **כרטיסי צילום, טלכרט** וכל שאר הדברים החיוניים לחיינו התקינים -**נא לרשום על פתק ולשים בארגז דואר יוצא או בסל הסגול מחוץ לחלון !**

תודה על שיתוף הפעולה.

לשירותכם - רוני/צילה.

22/9/97

ו.חברה - סיכום ישיבה

נוכחים: אלק, אשר, גילי, ארווין, גבי ט, רחל א, דיאן, פלוא, לאה.

1. ערעור מש' דרור ויעלי זיו על תוצאות מכרז דירות 9/97:
   משפ' אגם ביקשו מהוועדה לדחות את הדיון בערעור.
   לאחר דיון עם שתי המשפחות, הוחלט לקבל את בקשת מש' אגם.
2. מכרז דירות:
2.1 פניה לעו"ד מטעם ו.חברה - פניה לעו"ד תעשה בתאום עם מרכז הועדה. במקרים שרגישותם גבוהה, מרכז הועדה יעדכן את שאר החברים על התהליך.
2.2 שתדלנות תוך כדי מכרז דירות:
   המכרז הוא אנונימי וע"פ התכנון אסור שיהיו סימני זיהו על המעטפה של הפונים למכרז. כל זאת על מנת שהמכרז יהיה שווה לכל פונה ושחברי הועדה לא יבואו משוחדים לדיון במכרז. האפשרות לשתדלנות פוגמת ביכולת של חברי הועדה להיות נקיים ולא מושפעים לטובת חבר זה או אחר בבואם להחליט בדיון על הקצאת דירה.

הוחלט: אסור לחברי הועדה לדבר עם חברים על המכרז, מפתיחת המכרז ועד לדיון בו.

העתק: גילי.

10/9/97

ו.חברה - סיכום ישיבה

נוכחים: אלק, אשר, דיאן, גילי, ארווין, גבי ט, רחל א, אבנר, ג'קי, פלוא.

אנו מאחלים לחברים החדשים, גבי טנא, רחל אבידור ופלוא מרקסון קדנציה פורה.
למסיימים ג'קי ואילזה, אנו רוצים להודות לכם על תרומתכם הרבה, על ההתמדה, ההשקעה והאכפתיות. כן ירבו כמוכם!!!

1. <u>נזקי הנערים בחדרים שפונו עבור במלונון</u>- המשך השתלשלות העניינים לאחר התייעצות עם גורמים משפטיים, קיבלנו פרשנות להגדרה "בר-רשות" (סעיף 1 בתקנון שיכון) לגבי שימוש ועדות (נעורים, בנים), בבתי מגורים:
   1.1 בכל מקרה כאשר מועבר לשימוש ועדה בנין מגורים, הרי שהאחראי כלפי ועדת חברה היא הועדה שקבלה את הבניין, ולא הדיירים עצמם, שכן את שיבוץ הדיירים עושה אותה ועדה ולא ועדת חברה.
   1.2 במקרים של אירוח אורחים בבתי ועדת חברה, האחראי לתקינות ושמירת הדירה הוא החבר המארח.

   אי לכך האחראי במקרה דנן היא ועדת נעורים והחיוב בגין הנזק יועבר אליה.
2. <u>מכרז דירות 97/</u>
   2.1 <u>בית יוספה</u> ז"ל - פנו למכרז: גדי ורותי עמית. אין פונים נוספים. מש' עמית זכאית לקבל את הבית.
   2.2 <u>בית קלמן</u> - אין פניות. הבית ישופץ ויעבור להשכרה.
   2.3 <u>בית יוחנה</u> - פנית רכז שיכון עבור קליטת בנים. הבית יעבור לרשות יוחאי ואיריס וולפין.
   2.4 <u>בית ברוס ובתיה</u> - פנתה למכרז: אביטל שובל. אין פונים נוספים. (ההחלטה נדחתה).
   2.5 <u>דירת משפחת יהודה</u> - פנו למכרז: משפחת זיו, משפ' אגם, שושי ק, משפ' גילי ושרית קולינס, שר קסדן וריצ'ארד האזארד.

   (*,**) הוחלט שהבית יעבור לרשות משפחת אגם.

   * גילי לא היה נוכח בדיון, ג'קי לא השתתף בהצבעה.

   **בינתיים משפ' זיו ערערו על החלטת הועדה. הנושא נימצא בתהליך בירור.

הבית הולנדי שהיה בשימושו של אחוד המאירי, התפנה עקב יציאתו של אחוד מהמשק. הבית הועבר לשימוש ו. חברה לצורך אירוח בנים מבקרים, בנוסף לבית דוריס (ע"י הארכיון), וחדרי בית בלונד.

רשם: גיל

14/10/97

ו.חברה - סיכום ישיבה

נוכחים : אלק, אשר, גילי, ארווין, גבי ט, רחל א, אבנר, פלוא.
מתנצלים :דיאן , לאה

1. בקשת צוות תושבים לקבל את בית טוביס להשכרה עבור מש' מימי וניר פרלסון.
   הבקשה התקבלה
2. מכרז דירות :
2.1 בית אורן ותמר קולינס
   פנו למכרז - גילי ושרית קולינס
   זכו במכרז - גילי ושרית קולינס
2.2 בית יהודה יהודה (מכרז מה-10/9/97)
   ערעור מש' זיו התקבל , הבית יעבור לרשותם.
2.3 בית ברוס ובתיה (מכרז מה-10/9/97)
   פנתה למכרז - אביטל שובל
   זכתה - אביטל שובל
3. בית מש' שרית ק ובית מש' יעלי זין
   בקשת ו.חברה לאחד את שני הדירות התקבלה במזכירות.
   ו.חברה מקצה את הדירה למש' דנה ואודי אגם ללא מכרז.
   אלק יקבל פרוט של תוכנית לשינוי פנימי בבית ע"י מש' אגם פלוס צפי לגובה ההשקעה .
   התוכנית תובא לוועדת חברה לאישור.

שונות :

א. צביעת דירה כאשר מש' עוברת לבית קבע מבית קבע , תעשה רק ע"פ הצורך.
ב. חלוקת ציוד בסיס ע"י המשק לחבר/ה לאחר פרוד משפחתי.
   יש צורך לקדם את תהליך עיבוד התכנון למצבי פרוד משפחתי שהתחלנו לעבוד עליו. הוחלט שיוקם צוות מצומצם מטעם ו.חברה (רחל אבידור וארווין ק) שיטפל בבעיות קונקרטיות עד אשר יאושר התכנון.

רשם : גיל

MAZ 19
30.10.97

דו"ח ישיבת מזכירות מס' 127

מתאריך 29.10.97

נוכחים: שריטה, יונתן, דרור, מיכאל, תמיר, רובי, דליה ב., צילה.

תשלום מיסי תק"ם

מרכז התק"ם יתקיים ב- 30.10.97 באפעל ובו ידונו על תקציב התק"מ 98'.
שריטה הציגה בפני המזכירות 2 דפים שנושאם מטלות התנועה ויעוד התנועה וכן דף סיכום פגישה של מספר קיבוצים הקורא לצמצום מיסי התנועה.

חברי המזכירות שאלו שאלות לגבי חלוקת התקציב במחלקות התנועה: אילו מחלקות נותנות לנו שירות ללא תשלום, מה חובתנו לשלם מסים, מה אנו מקבלים בתמורה? (אנו משלמים כ- 180 אש"ח לשנה מיסי תק"ם).
נאמר כי רוב הפעולות במחלקות התנועה (מול המיסים) הן אלה המגינות על הקיבוץ מול משרדי הממשלה (הסדר הבנקים, זכויות במשרד החינוך, יעוץ משפרטי ועוד) וכן פעילויות של התיישבות חדשות, התיישבויות צעירות, מח' הבטחון ותנועות הנוער.
המזכירות התייחסה לצורך לבקש מהתנועה לצמצם בתקציבה היות ורוב הקיבוצים היום נדרשים לצמצום דרסטי.
הצמצום בתנועה יתבצע דרך העברת פעילויות למועצות האזוריות ואיחוד פעילויות עם הקיבוץ הארצי.

הוחלט:

1. מזכירות כפר הנשיא ממליצה למרכז התק"מ להוריד את תשלום המיסים ב- 15% מהצעת מזכירות התק"מ לשנת 1998.
2. על מזכירות התנועה להכין תכנית למימוש ההחלטה על בסיס סדר העדיפויות המותאם ליכולות הקיבוצים וצרכיהם העכשוויים.
3. יחד עם זאת, כפר הנשיא מכיר ברעיון שיש לשמור על תנועה מרכזית שמבטאת את השותפות הבסיסית שבין קיבוציה וסומכת על מנהיגיה לדעת לבחור בין הפעילויות החשובות ביותר בזמן הזה.

נציגינו במרכז יהיו טומי ושריטה.

היתה בקשה להתייחסות נוספת:
לקיים שיחה באסיפה - "האם כדאי להיות חלק מהתנועה או לא?" "האם כדאי לשלם מיסים אלו?"

שאילתא: האם הסכום שנכנס מצמחי מרפא יועבר לתשלום הפנסיה?
השאילתא נרשמה ותועבר לבירור.

רשמה: צילה.

נ.ב. - בינתיים התקיים מרכז התק"מ והצעת רח"נ וקיבוצים נוספים נפלה. גובה המיסים יהיה כמו בשנה שעברה (צמוד למדד).

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- If it wasn't for the cold nights, one might believe that we are in the middle of summer, with the blue skies and rising temperatures. I for one have already put back on the shelf some of the light clothes I had put away for the season. But this is NOT, apparently the influence of El Ninio, and we can expect a perfectly normal winter.

- Thanks to the generosity of Yehuda Ben-Ze'ev's father, Wolfie, we have been able to install two small refrigerators in Beith-Blond. Actually the contribution was collected by him from the Westcliff Jewish community, and our thanks go to them.

- People coming to the library these days will be met by a "new" face. Reuven Guter has decided to start a new retirement career, and has taken Debbie's place at the computer. Debbie herself says she is having a good time at the moment working in the garden, but she is thinking of going down to the tree-nursery a few times a week - just for a change...

- Today there is a "green day" at the elementary school in Ayelet Ha-shachar, which means that the teachers are having lectures, and classes are being taken by parents and the senior (11-year old!) students.... And a good time was had by all. All schools had a memorial ceremony for Yitzchak Rabin this week, of course..

Keep well, Shabbat Shalom - I N G E

JAHRZEIT

19 Cheshvan (1984) - Mrs. Nechama Bernstein

165

MAZAL TOV

** HAPPY BIRTHDAY **

16.11.97. David Collett
Carol Lopow

17.11. Ella Farchi
(Waterman - granddaughter)

18.11. Harvey Jackson
Ronen Forster
Leoni Golan
Teva Solomon (grandson)

19.11. Shaul Easton
Yif'at Weisbeker
Gal Atir
(R.Mendzigurski - grandson)

20.11. Shoshana Kroparo
David Telem
Tom Lipschitz
(Eder - granddaughter)
Mikaella Bloch
(Ben-Chaim granddaughter)

22.11. Myer Raines
Ruth Gedalison
Dana Whitham
Nofar Malina

** HAPPY ANNIVERSARY **

20.11. Julia & Arye Nitzan
Shosh & Zami Ben-Tsvi

22.11. Advah & Ariel Cina

TONIGHT - in the Chadar Ochel-
you are cordially invited

to the 70th B I R T H D A Y P A R T Y
for

SHOSH EPSTEIN
ELLAINE EASTON
RUTH RACHMANI
LEILA HART
MYRON SCHWARTZ
SHEILA BEN-YEHUDA
TOMMI AMIT
ILSE BEN-CHANOCH